

Umělecké instalace ve veřejném prostoru

Vyjádření školitele

Disertační práce Ing.arch. Jana Tůmy je výsledkem potřeby teoreticky ukotvit svou tvůrčí invenci. Jeho primární snažení spočívá v přímé realizaci multimediálních prezentací. Jako architekt vychází ve svém vyjadřování především z prostoru. A tak i jeho závěry se právě k samotnému výrazu a atmosféře reálného prostoru vracejí.

Pro mne, jako divadelního scénografa v roli školitele je výsledná práce potěšující zejména v tom, že i další generace přes všechna současná virtuální média zůstává u oné prvotní fascinace výrazem reálného prostoru.

Závěrečná věta jeho práce „Prostor tak přestává být pouhou kulisou a stává se znovu nalezeným domovem“ odkazuje na pevný základ, který plně náleží ke studiu architektury a který doktorandské studium na naší fakultě prohlubuje.

Dlouhá studijní doba Jana Tůmy odráží jeho prozaickou cestu k formulaci svých tvůrčích postojů. Jeho participace na instalacích pro pražský festival světla „Signál“ i realizace vítězného studentského projektu pro český pavilon na Expo 2015 v Miláně si vyžádala svůj čas. Dílo architekta je posuzováno podle realizací a proto se i on prvotně soustředil na reálné projekty do kterých pak dosazoval své teoretické poznatky a východiska.

Bližší analýzu disertační práce ponechávám oběma oponentům. Pro mne je pozitivní, že dobové proměny terminologie stále nesou obdobný smysl. Scénografy užívaný termín „psychoplasticita prostoru“, nebo „transcendentnost“ se přetváří na „prostory jinakosti“, nebo „hetrotopie“.

Jsem proto přesvědčen, že samotné jádro práce Jana Tůmy by mělo být nedílnou součástí myšlení projektujících urbanistů i architektů utvářejících veřejný prostor. Zde není jen samospatitelný půdorys, ale vizuální prostorový dojem v perspektivě chodce. Přes veškeré multimediální nástroje upřednostňuje autor před podívanou bytostnou člověčinu.

Doporučuji tuto práci k obhajobě

V Praze dne 17.9.2019

prof. akad. arch. Vladimír Soukenka